

Sygn. akt IV KK 430/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **T. G.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2020 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt X K (...)

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania;

2. obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt X K (...) uznał T. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. tego, że w dniu 3 listopada 2018 r. około godz. 11:16 w miejscowości R. przy ul. G.,

woj. (...), ze sklepu „H.” dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci artykułów kosmetycznych - perfum w ilości 9 sztuk marki P. oraz C. o łącznej wartości 2.079,91 złotych na szkodę J. Sp. z o.o. z siedzibą w K. , tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności , zobowiązując jednocześnie oskarżonego, na mocy art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 2.079,91 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt dziewięć złotych 91/100).

Ponadto, Sąd uznał T. G. za winnego tego, że w dniu 8 listopada 2018 r. około godz. 16:45 w miejscowości R. przy ul. G. woj. (...), ze sklepu „H.” dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci artykułów kosmetycznych - perfum w ilości 15 sztuk marki Burberry, Calvin Klein One Gold, Calvin Klein Euphoria, Azzaro Chrome, Paco Rabane Invictus oraz Guerlain o łącznej wartości 3.819,86 złotych na szkodę J. Sp. z o.o. z siedzibą w K. tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Działając na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., w miejsce orzeczonych za przypisane czyny jednostkowych kar pozbawienia wolności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd wydał ponadto rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów sądowych.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 lipca 2020 r.

W dniu 29 września 2020 r. Prokurator Generalny na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok kasacją w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego T. G. . Zarzucił w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 278 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego, na podstawie powołanego przepisu, kar jednostkowych w wymiarze po 2 miesiące pozbawienia wolności za każde z dwóch przypisanych oskarżonemu przestępstw kradzieży, tj. kar w wymiarze poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

W związku z tym zarzutem Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku

w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako taka podlega uwzględnieniu.

Niewątpliwie Sąd Rejonowy w zaskarżonym kasacją wyroku rażąco naruszył przepisy prawa materialnego, a mianowicie art. 278 § 1 k.k. Wprawdzie w prawidłowy sposób dokonał subsumpcji prawnej czynów przypisanych T. G. uznając, że stanowią one występki w tym przepisie opisane, ale pomimo tego, że tenże przepis art. 278 § 1 k.k. przewiduje z tytułu popełnienia tego przestępstwa karę od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, Sąd wymierzył oskarżonemu kary jednostkowe po 2 miesiące pozbawienia wolności.

Opisane uchybienie – z racji swojego charakteru - ma niewątpliwie charakter rażący i wpłynęło w istotny sposób na treść zaskarżonego orzeczenia, gdyż skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kar jednostkowych poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a w konsekwencji miało również znaczący wpływ na wymiar kary łącznej. Bezspornym jest, że prawidłowe zastosowanie przepisu art. 278 § 1 k.k. i orzeczenie kar jednostkowych nawet w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, czyli po 3 miesiące pozbawienia wolności za każdy z przypisanych występków, podwyższyłoby granice, w jakich stosownie do art. 86 § 1 k.k., Sąd mógł wymierzyć karę łączną.

W zaistniałej sytuacji konieczne jest uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania. Orzeczenie kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia może być bowiem konwalidowane wyłącznie w toku ponownego rozpoznania sprawy w kwestionowanym zakresie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2009 r., sygn. IV KK 152/09, LEX nr 608264).

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.

